

Les conseqüències del “no” escocès

“**H**em fet una bona partida”, va dir un exultant primer ministre David Cameron enmig de l’alleujament alegre del seu govern i de l’oposició. A Westminster les reaccions de la classe política unionista van donar l’aparença arreu d’Europa que la seua victòria faria que s’esvaïra el repte de l’independentisme escocès gairebé aquell mateix matí del 19 de setembre.

La realitat desmenteix avui l’optimisme inicial del *premier* britànic. Fins els 383.937 votants que van atorgar un 10% més de butlletes al “no” –amb un 55% total– deuen observar amb incomoditat el combat a què el Partit Conservador i el Partit Laborista s’han llançat per assegurar-se que el nou tauler polític de joc afavoresca els interessos electoralistes propis.

Durant els dies que han seguit la derrota del sobiranisme defensat per l’SNP, el partit nacionalista escocès, l’unionisme ha provat de reconduir la conversa nacional a Escòcia cap a la restauració de la rutina domèstica.

Hi ha la circumstància que aviat el lideratge dels principals partits polítics al Parlament de Holyrood seran dones. Nicola Sturgeon substituirà Alex Salmond al capdavant de l’SNP, i discutirà a Edimburg amb la portaveu de l’oposició laborista, Johann Lamont, i de la conservadora, Ruth Davidson. Les expectatives que el to femení amare el curs polític escocès són molt altes. Es parla d’un èmfasi més gran en les ajudes als serveis infantils, o l’empenta definitiva perquè l’empresa privada pague els mateixos sous a homes i dones en els mateixos llocs de treball, i amb les mateixes responsabilitats.

I hi ha també la pròxima creació de Revenue Scotland, una institució fruit d’acords amb el Govern central en 2012, que controlarà el 10% de l’impost de la renda a Escòcia. Aquesta nova peça de legislació donarà accés al Govern autònom a uns ingressos valorats en 5.000 milions de lliures, i un marge més ampli per aplicar programes socials distints dels que es decideixen a Londres.

A penes dues setmanes després que Escòcia decidís tancar la porta a la independència en el referèndum del 18 de setembre, els dos partits majoritaris britànics s’entrebanquen a negociar la nova unió.

David Cameron vol que, a canvi de l’ampliació de competències al Parlament escocès, els diputats escocesos tinguen limitada la seva capacitat de vot a Westminster.

Bank of Scotland ha publicat recentment la seua anàlisi trimestral sobre l’estat de l’economia escocesa i diu que el 49% de les companyies enquestades han vist que augmentaven les vendes entre maig i agost, el millor resultat dels darrers set anys. La recuperació de les exportacions és un fet, i les inversions haurien d’obrir la porta a més llocs d’ocupació (l’atur afecta el 6% de la població activa). Virgin Atlantic ha anunciat que engega una línia més de vol amb els Estats Units des de l’aeroport de Glasgow, i el Ministeri de Defensa ha renovat un contracte de 2.600 milions de lliures amb la base naval escocesa de Faslane, amb 1.500 treballadors.

Però el creixement sobtat de la militància de l’SNP ha rebotat la calma superficial d’Escòcia. Des del 19 de setembre, el partit independentista ha registrat uns 50.000 nous membres. “Amb aquest creixement extraordinari, és obvi que el nostre és el partit en què la gent d’Escòcia confia perquè fem Westminster complir les promeses de més poders per a Escòcia”, diu el diputat de l’SNP Derek Mackay. “Aquest nou moviment democràtic no acceptarà més la vella política de Westminster.”

Devo-Max què? La gestió dels compromisos amb què la campanya Better Together (‘Millor Junts’) va accelerar

El Parlament de Holyrood tindrà dues dones protagonistes: Nicola Sturgeon (a l'esquerra), que substituirà Alex Salmond al capdavant de l'SNP, i

el vot unionista en el referèndum fa aigües. De la ferma esperança que la fórmula d'“amplis nous poders” firmada pels líders polítics de Westminster significaria devolució màxima de transferències legislatives i executives, avui els escocesos han passat a dubtar que el seu Parlament pugui aturar Ineos, una gran corporació dedicada a l'exploració de jaciments de gas amb els procediments del *fracking* o perforacions de roca amb substàncies químiques –Ineos diu que podria començar l'activitat en territori escocès el 2018, i el Govern de Cameron contempla l'opció d'una nova llei, per a tot el Regne Unit, que impediria l'acció popular en contra de projectes similars.

“El meu parer és que un compromís, una vegada escrit, no pot ser reescrit ni revisat”, s'ha queixat l'ex-primer ministre laborista Gordon Brown, que va convertir-se en el paladís de l'unionisme durant la setmana anterior al referèndum. “Sorprenent!”, ha respost l'encara líder de l'SNP i primer ministre escocès Alex Salmond, “Brown demana garanties als seus socis conser-

vadors i liberaldemòcrates per complir allò que durant la campanya del referèndum jurava que era negoci fet”.

En efecte, el Partit Conservador intenta ara lligar l'increment d'autonomia política d'Escòcia amb la limitació de la capacitat de vot dels diputats escocesos a la Cambra dels Comuns sobre assumptes d'Anglaterra. El lema és “Vots anglesos per a lleis angleses” i és la resposta de Cameron a la pressió creixent que pateix des d'UKIP o UK Independence Party, una formació descrita pels comentaristes polítics britànics com populista, i que corre a mig camí entre la dreta de la vella escola que representava Margaret Thatcher i elements dispersos de la brutalitat ideològica de l'ultraconservador British National Party. Durant els darrers mesos, tres diputats del Partit Conservador han abandonat Cameron per l'UKIP que dirigeix Nigel Farage, que és diputat al Parlament Europeu.

Cameron busca així satisfer el desassossec de l'electorat anglès més reticent a atorgar més àmplia autonomia a Escòcia, i més temptat per l'opció radical de l'UKIP. Alhora, a més a més, reduiria substancialment la influència del Partit Laborista a Westminster: 41 dels 59 escons laboristes a la Cambra del Comuns provenen de vots escocesos, mentre que el Partit Conservador només en té un. No debades Brown ha qualificat el gir estratègic del primer ministre britànic de “un parany”.

Tanmateix, fins i tot sense el greu obstacle que el tacticisme de Cameron ha deixat anar en el camí cap a l'acord amb el laborisme sobre les pròximes transferències de poder a Escòcia, el valor de les cartes damunt la taula és encara dubtós. El Partit Conservador parla de “compartir de manera justa” els recursos del país i la despesa pública. El Partit Laborista, de “cessió de drets” sobre la capacitat d'endeutament, de l'ocupació, de la seguretat social, regulacions laborals, de transport, també del sistema electoral per Holyrood, però es nega a transferir el control complet sobre l'impost de la renda o l'impost sobre el valor afegit –Angus MacNeil, diputat de l'SNP a Westminster, ha denunciat que els escocesos han pagat més impostos *per capita* que cap altra nació al Regne Unit durant 33 anys. El Partit Liberaldemòcrata, en coalició amb els conservadors en el Govern de Cameron, diuen que propugnen un Estat federal, però si bé admeten l'execució independent de l'impost sobre beneficis del capital, i d'herències, se situen en contra de la cessió de l'impost sobre corporacions, seguretat social, o el nivell d'ingressos a partir del qual aplicar taxes.

Què significa, doncs, que David Cameron haja declarat durant la recent conferència nacional del seu partit a Birmingham que “els compromisos fets per augmentar la devolució de poders a Escòcia aniran endavant”? Potser el

Dels 59 escons laboristes a Londres, 41 vénen d'Escòcia

Johann Lamont, al capdavant dels laboristes.

retruc de Gordon Brown ha traduït amb més fidelitat la situació actual a què s'encaren els escocesos del "sí" i del "no": "Se'ls ha de recordar a tots els

partits les promeses que van fer i la responsabilitat que tenen amb el país".

Escòcia, inquieta. Els analistes polítics de Londres, de fet, ja comencen a mostrar-se nerviosos amb l'actitud de Westminster. Iain Martin, proper als conservadors, no ha estalviat paraules per alertar de l'imminent perill separatista: "Si poden dir amb convenciment que Escòcia ha estat traïda, serà molt més fàcil per a l'SNP engegar de nou la maquinària d'un altre referèndum. I aquest el guanyaran".

Aquest horitzó sembla més possible com més avança la manca de sintonia entre els grans partits unionistes. Per als conservadors, l'enginyeria administrativa que donaria visibilitat a una certa *autonomia* anglesa afermaria el seu domini del vot anglès al mateix temps que desestabilitza l'acció política laborista a la Cambra del Comuns. Tot indica que el partit per establir concordances entre la Devo-max escocesa i els "Vots anglesos per a lleis angleses" es troba en el minut un.

Aquesta postura serà inacceptable per als laboristes, que d'altra banda han comès seriosos errors durant la batalla pel Regne Unit. Les enquestes posteriors al referèndum assenyalen que els votants independentistes de dins del Partit Laborista eren més dels que el mateix laborisme havia calculat; la forta campanya unionista, en què diversos regidors locals que advocaven pel "sí" van ser aïllats, podria haver convençut els militants que el seu nou lloc és a l'SNP.

L'independentisme, és clar, també compta amb desafiaments propis. Aquestes mateixes enquestes sociològiques revelen que el 18 de setembre hi va haver més vot unionista entre els escocesos de 16 i 17 anys d'edat que entre els de 18 a 24. A més a més, la campanya els ha conferit una imatge excessivament urbana, obsessionats pels resultats de Glasgow i Dundee, i excessivament a l'esquerra de l'espectre polític del país.

Amb independència o sense, a Escòcia no s'avorrirà ningú.

Victorià Jiméñez (Londres)

RECOMANEM

9 OCTUBRE '14

Alcoi, del 3 al 12

Ajuntament d'Alcoi

Associacions de Veïns d'Alcoi

www.alcoi.org

Dimecres 8, 21 h
Teatre Principal
BATA
presenta el seu nou disc
INTERMAREAL

Instant Ticket
902 444 300
Sabadell

del 9 al 12
La Glorieta
XXI Fira del Llibre en Valencià
i productes artesanans

Instant Ticket
902 444 300
Sabadell

Dijous 9, 19 h
Teatre Calderón
MÀGIC 6
presenta
EL GAT AMB BOTES EL MUSICAL

Instant Ticket
902 444 300
Sabadell

Divendres 10, 20 h
Centre Cultural
PAU ALABAJOS
presenta
MURAL DEL PAÍS VALENCIÀ
de Vicent Andrés Estellés

Instant Ticket
902 444 300
Sabadell